

M.Nargėlaitė. Pasaka vaikams apie Sausio 13 dienos įvykius

Miglė Nargėlaitė, Teta iš miško, www.alkas.lt

2012 01 09 14:44

Šią pasaką vieną vakarą parašiau galvodama apie savo mažas dukterėčias, gyvenančias Londone, tačiau skiriu ją visiems emigrantų vaikams, kurie yra pernelyg toli nuo Lietuvos, kad savo vaikiškomis galvelėmis ją sugebėtų pažinti. Tad tegul pažįsta savo tėvynę bent kaip pasaką.

Kaip jau turbūt žinote, Lietuva, iš kur kilę jūsų mama ir tėtis, o gal seneliai yra didelis stebuklingas miškas, kuriame gyvena laumės, raganos, burtininkai, elfai ir Teta iš miško. Lietuvoje medžiai moka šnekėti, miškais teka stebuklingi šaltiniai, kurie gali išgydyti visas ligas, o pačiame šalies centre auga didžiulis ąžuolas, kurio viršūnėje teka Saulė. Visi čia yra labai laimingi.

Tačiau taip buvo ne visada. Vieną niūrią vasaros dieną, kai debesys užstojo ąžuolo viršūnėje tekančią Saulę ir lietus pylė kaip iš kibiro, į Lietuvą iš didelės ir tamsios Rytų šalies atropojo raudonas devyniagalvis Slibinas ir su savimi atsivedė kalbančių baltų meškų. Tos meškos buvo labai blogos.

Raudonas devyniagalvis Slibinas buvo toks didelis, kad savo pilvu galėjo uždengti pusę miško. Eidamas jis pūtė ugnį ir degino miškus, kuriuose gyveno visi tie laimingi žmonės ir Teta iš miško. Slibinas norėjo Lietuvoje susisukti lizdą ir čia išperėti savo vaikus, o blogosios baltos meškos norėjo jam padėti.

Narsiai gynėsi Lietuvos gyventojai: elfai šaudė iš lankų, laumės verpė Slibino plaukus ir suko iš jų siūlus, raganos ir burtininkai visi kaip vienas bandė užkerėti Slibiną, net miško gyvūnai ir paukščiai bandė iškapoti jam akis, vilkai draskė Slibiną ir gynė mišką, bet viskas veltui. Didelis raudonas Slibinas užkariavo Lietuvą ir susisuko čia lizdą, o visi miško gyventojai buvo paversti Slibino tarnais devyneriems metams, devyniems mėnesiams ir devynioms dienoms.

Kad ir kaip kankino Slibinas ir baltosios meškos Lietuvos miškų gyventojus, tačiau jie nepasidavė ir laukė savo valandos. Ta valanda atėjo. Sausio 13 dieną staiga vėl patekėjo Saulė didžiojo ąžuolo viršūnėje ir medis atgijo. Tai pamatę visi gerieji Lietuvos žmonės ėmė džiaugtis. Jie suprato, kad yra vilties. Visą tą dieną jie ruošėsi mūšiu, o naktį drąsiai stojo į kovą už savo mišką, savo Tėvynę. Neturėjo jie jokių ginklų, išskyrus galbūt tik meilę ir dainą. Jie visi uždainavo paslaptinę dainą, kurią šiandien vadiname Lietuvos Himnu, susikibo rankomis ir vien savo meilės jėga išvijo Slibiną atgal į Rytus. Raudonas devyniagalvis Slibinas neapkentė meilės, todėl baisiausiai supyko ir todėl žuvo 14 laisvės gynėjų. Jų kraujas tekėjo į

samanotą miško žemę ir ten visiems laikams išdygo stebuklingi laukinių rožių krūmai. Štai kodėl kiekvienais metais visi Lietuvos gyventojais Sausio 13 dieną muša varpus ir taria „ačiū“ šiems narsiems gynėjams.

Su meile,

Jūsų Teta iš miško.

Prisimink, ką esi girdėjęs/girdėjusi apie sausio 13d. ir pilnais sakiniiais atsakyk į klausimus.

1. Kas tu manai šioje pasakoje yra slibinas?

2. Kaip tau atrodo, kodėl slibinas yra raudonos spalvos?

3. Kas tu manai šioje pasakoje yra blogos baltos meškos?

4. Kas tu manai būtų atsitikę, jeigu slibinui būtų pavykę užauginti savo vaikus?

5. Parašyk tris klausimus, ką tu norėtum sužinoti apie sausio 13-tos dienos įvykius.
